

[Korsgaard.]
særligt Forhold, som bør tages i Betragtning, og jeg mener, at man saa meget mere maa tage det særlige Forhold i Betragtning, som det er mig bekendt gennem Samtaler med betydelige Redere, at disse Redere vilde placere Bygning af Skibe paa danske Værfter, saafremt de kunde faa den samme forholdsvis gode økonomiske Stilling, som udenlandske Rederier, som bygger paa danske Værfter, har.

Da jeg altsaa, som sagt, mener, at vi i disse vanskelige Tider — selv om Skibsværftindustrien for saa vidt ligger gunstigt — dog bør bidrage til, at denne gunstige Stilling kan vedblive at være til Stede, og da jeg ikke kan se rettere end, at det danske Rederierhverv har et rimeligt Krav paa samme gunstige Stilling som udenlandske Rederier, og da dette efter min Mening kan ske, uden at det behøver at faa nogen som helst principielle Følger, saa er det mit Haab, at man maa kunne finde en Vej, ad hvilken den gode Virkning af Eksportkreditten overfor udenlandske Rederier kan overføres til danske Rederier, og det er mit Haab, at den højtærede Minister har overvejet dette efter min Mening slet ikke uvigtige Forhold og vil kunne give Tilsagn om en Ordning, som de danske Rederier vil føle sig tilfredsstillt af.

Simonsen: Angaaende det Samraad med Ministeren for Industri, Handel og Søfart om Statsstøtte til Haandværkerprøver for Maskinister, som omtales i Betænkningen under Nr. 45, vil jeg gerne have Lov til at fremsætte et Par Bemærkninger. Hvorledes Samraadet har formet sig, foreligger der ikke noget om, men naar der ikke foreligger noget, gaar jeg ud fra, at den højtærede Minister har modsat sig Tanken, saaledes at der altsaa ikke er tilvejebragt noget Resultat. Det beklager jeg, for saa vidt jeg mener, at der her er et Forhold, som burde rettes.

Hvis der overhovedet er nogen Mening i, at der fra Statens Side ydes Tilskud til unge Menneskers Uddannelse til en Livsgerning, saa forekommer det mig, at her staar vi overfor et saadant Tilfælde. Det er nemlig en meget bekostelig Historie at faa denne Haandværkerprøve og dette Eksamensbevis for bestaaet Prøve, og Prøven kan kun aflægges her i København paa Teknologisk Institut. Alle de unge Mennesker, som læser til Maskinisteksamen og har bestaaet disse Eksaminer omkring i Landet, skal ind til København for at underkaste sig denne Prøve. Det koster,

som jeg ved første Behandling af Finansloven, da jeg tillod mig at fremdrage Sagen, har nævnt, alene i Kursuspenge og Eksamensgebyrer 170 Kr. foruden en Maanedes Ophold her i København, og dette er jo en kolossal Byrde for de unge Mennesker, som i to Aar har læst og ikke har kunnet fortjene noget, og overstiger i mangfoldige Tilfælde deres Kræfter.

Da jeg fremdrog Sagen under første Behandling af Finansloven, nævnte den højtærede Minister, at der var en lille Bevilling paa 560 Kr. som Understøttelse til denne Prøve for unge Mennesker, som havde været ude at sejle som Maskinister, og som senere vilde erhverve Prøven, og Ministeren føjede til, at denne Prøve ikke var nødvendig for at komme ud at sejle som Maskinassistent, og der var derfor den Mulighed til Stede, at Maskinassistenterne kunde fortjene til Udgiften ved denne Prøve ved Sejlads, før de behøvede at tage den. Dette er jo formelt rigtigt. Prøven er ikke obligatorisk, er ikke nødvendig for at komme ud at sejle som Maskinassistenter, men derimod for at faa Mesterpapirer, som desuden kræver to Aars Sejlads.

Hvis Forholdet nu var saaledes i al Almindelighed, var der maaske ikke saa meget at sige til det. Der er mange af de unge Mennesker, som ikke straks efter erhvervet Maskinisteksamen melder sig til Kursus i Haab om, at de maaske kan tjene til Udgiften ved at tage ud at sejle. Men her er det praktiske Forhold helt anderledes i de senere Aar og i Øjeblikket og vil vedblive at være det længe endnu. Der er nemlig et saa rigeligt Tilbud paa Arbejdskraft og saa stor Overflod paa Arbejdskraft blandt de unge Maskinister, at det er haabløst for dem at tænke paa at komme ud at sejle uden at have Haandværkerprøven. Naar de melder sig til Rederierne, spørges der straks: Har De Haandværkerprøven?, og hvis de ikke har den, bliver der sagt: Ja, saa kan det ikke nytte, thi der er for Tiden nok, som har bestaaet Haandværkerprøven, og dem vil vi selvfølgelig hellere have som Maskinister. Jeg forstaar derfor saa godt, at de 560 Kr. til Støtte for de unge Mennesker er fuldt tilstrækkeligt, naar der er knyttet den Betingelse dertil, at det er til Maskinister, som har været ude at sejle.

Det er rigtigt, som jeg nævnte før, at de unge Mennesker selv meget ofte tænker saaledes og derfor ikke melder sig til Kursus paa Teknologisk Institut straks efter at have taget Maskinisteksamen. I Januar eller Februar Maaned til det første Kursus er der ikke mange. De tænker: Mon det ikke skulde